

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

ijs, quorum gerebat curam, vt supra cap. 6. est dictum. Ex quo intelligimus, sanctum hunc virum magnam habuisse de sanctitate, & spiritu sancta huius Virginis opinionem; quam & ipsa satis ostendebat in adeo exacta Obedientia, qua tanquam aliqua infans se illi subiiciebat in omnibus, quæ ille præscribebat. Quædam insignis Domina valde pia, & in vtrumq; benè propensa retulit: Patrem Balthassarem sibi aliquoties valde exaggerasse huius Matris sanctitatem; & Mariæ Diaria multum eam prætulisse; & addidisse: videtis, quantum Theresia de Iesu à Deo habeat; & qualis illa sit eadem tamen ad omnia, quæ illi dico tanquam infantula aliqua se gerit.

§. II.

EANDEM etiam valde iuuat in constitutione Monasterij Recollectionis. nam licet ob importunam contradictionem, quæ circa illud oriebatur, iussit illā ad tempus supersedere: & quia dubius erat, in id magis propendebat, ne vltius progrediretur: Dominus tamē noster, qui in cœptis progredi iubebat, iussit, Cōfessario suo dici, vt matutinā orationem institueret supra illū

a Psalm. 91. 6. versum Psalm. 95. *a* Quam magnificata sunt opera tua Domine! nimis profunda facta sunt cogitationes tue. In qua oratione P. Balthassar manifestè vidit, illud esse, quod Deus volebat; & quod per vnā foeminā mirabilia sua esset ostēsurus. quare dixit illi, non esse ampliùs dubitandū, sed rediret ad agēdū de illius Monasterij fundatione, in qua ipsam direxit, & in cōdendis constitutionib. ac legibus iuuit, quibus nunc omnes gubernātur, qui in ea Religione viuunt. Et licet sancta hæc Virgo, vtpote valde

a Psalm. 91. 6. versum Psalm. 95.
Ribera. lib. 1. cap. 14.

valde prudens, consilia sua cū alijs grauib; erudit; & spiritualib; viris sacrarū aliarū Religio-
nū, & nominatim gloriosi Patris S. Dominici cō-
tulerit: quādiu tamē P. Balthassarē apud se habuit,
hic fuit ordinarius eius Magister & Consiliarius,
qui etiā postea illā iuuit in fundatione Monasterij
Metinēsis, & Salmācini, cū illorum Collegiorū
esset Rector. Nā postquā discessit Abula, neq; ipsa
neglexit ad eum recurrere in suis dubijs & nego-
tijs, (quā ratione fieri poterat) nec ipse passus est
occasionem occurrentem illam iuandi, elabi, li-
teris, consilijs & alijs diligentijs iuxta occurren-
tes necessitates.

In cuius rei testimonium subiiciam hic partem
cuiusdam Epistolę, quam Salmantica ad illam de-
dit, consolans illam in quibusdam angustijs con-
stitutam. Iesus, inquit, tibi sit lux & solarium, has
scribo potius propterea, quod id petieris, quā
quod indigeas aliquo meo solatio, quo animum
tibi addam, siquidem etiam in leuioribus istibus
soles prius à Deo moneri, præueniri, & roborari.
b Absit mihi, inquit S. Paulus, *gloriari nisi in cruce* b Gal. 6. 14
Domini nostri Iesu Christi. Et ego dico absit à me
etiam, vt cogitem, te posse in alio gloriari, siqui-
dem tuus spiritus magnam reputat gratiam, tan-
tum de eius dulcedine degustasse. Si Deo valde
placet, vt moriatur Isaac propria scilicet nostra
delectatio: verè est magnum beneficium repu-
tandum, quod Abrahamo ignem & gladium of-
ferat, quo statim sacrificiū peragatur. Nō me pre-
munt huiusmodi angustię, cū sciā in quanta la-
xitate & iucūditate viuāt in eis, qui diligunt Deū
& expertus sum foeliciores rerū tuarum euentus
per

per huiusmodi media, quàm per alia magis grati
 & fauorabilia sperabantur. Remedium itaque
 rit, benè sperare, tacere, ac Dominum continui
 orare, vt ipse der indicium, quòd hoc illi placeat
 ipse siquidem solus manifestare potest suorum o
 perum virtutem, suorumque consiliorum magni
 tudinem populo suo. Ego, Domina, faciam hic
 meum Officium, & vbicunque vtilis esse po
 tero.

Hæc Pater Balthassar scripsit, & re ipsa præsti
 tit, attendens semper rebus huius sanctæ, & mo
 nialium eius Metinæ, Salmanticæ, & Vallis-Ole
 ti, & vbicunque fuit: afficiebaturq; singulari con
 solatione, agendo cum illis de rebus ad animam
 pertinentibus: reputans eas tanquam lampades
 accensas, diuino amore ardentes: sicut solēt lam
 pades coram Sanctissimo Sacramento. Obserua
 tum est autem, hanc eius operam fuisse Deo gra
 tam, ex aliquibus rebus obseruatione dignis, quæ
 illi euenerunt, vt suis locis inferius referetur.
 Nunc finem imponam referendo insignem quan
 dam gratiam & fauorem à Deo D. N. ipsi P. Bal
 thassari per Sanctam hanc Virginem exhibitum,
 quo operam & laborem remunerauit, quem eius
 dem Virginis causâ suscepit; eumq; multum; ad
 progrediendum iuuat. Nam huiusmodi pœniten
 tes, vt supra est insinuatum, non minus iuuant
 suos Confessarios, quàm ab eis adiuuentur. Erat
 itaq; semel Pater Balthassar valde anxius ex qua
 dam tentatione de prædestinatione sua, dispu
 tans, & obijciens ac respondens sibi, an esset sal
 uandus nec ne: & sancta hæc Virgo id aduertens,
 recurrit ad Dominum nostrum, vt dignaretur illi
 adesse:

adeste: qui ei revelavit, ipsum fore saluum; ostenditque illi præstantem quendam locum, quem in cælo esset habiturus, & adiecit, quod ille tunc in terra esset in adeo excelso perfectionis gradu constitutus, ut eo tempore nullus esset in altiori: & iuxta talem gradum reddendos illi gloriæ gradus in cælo. Hac accepta revelatione, dixit illa P. Balthassari: ut bono esset animo: nam Magistrum (ita ipsum Christum D. N. compellabat) sibi dixisse, esse certam ipsius saluationem. A quo momento ita fuit ipse consolatus, tantumque animum sumpsit: ut aduerterit verè fuisse cœlestem revelationem: & ipsamet sancta idem multis alijs Societatis Patribus, & aliquibus suis monialibus, alijsque personis religiosis retulit, quæ id tanquam certissimum referebant. Et ipsemet P. Balthassar habuit postea similem aliam revelationem, ut suo loco dicetur. Non tamen prætermittam, quod in hac revelatione refertur consideratione valde dignum: nam quo tempore illa fuit facta, & in ea dictum, quod ipse excederet in perfectione reliquos tunc in terra existentes, plurimi erant insignis sanctitatis in Ecclesia, & in ipsa Societate, & extra illam: quod si tunc adeo ille excellebat in sanctitate: quanto amplius in ea profecerit postea, cum aliquot adhuc annos supervixerit: multisque heroicis divini obsequij operibus studuerit? Deinde, non solet Deus huiusmodi arcana revelare, nec velle manifestari personis non satis in virtute solidis, ob periculum alicuius arrogantiae & superbiæ, aut ne de suo profectu aliquid ex negligentia relaxent. Cum igitur ipse voluerit eam manifestari eidem Patri; imò & ipsemet eandem mani-

manifestauerit; magnū signum est, fuisse illū valde
in profunda humilitate, & feruenti Zelo quoti-
die in virtute proficiendi radicatum, & quod e-
dem reuelatio magis ipsum impulerit ad egregia
facinora aggredienda: multosq; labores pro Deo
suo & animarum salute subeundos. Dicere etiam
licet: magnam eius hanc sanctitatem significare
fuisse per illam magni splendoris coronam, quae
eadem S. Virgo coronatum eum vidit, dum sacra-
celebraret vt cap. 6. supra est dictum. Deprehensum
est autem, quanti illa suum hunc Confessarium
faceret: siquidem hanc visionem ad propria suam
consolationem scripsit & notauit in secretioribus
suis chartis; quas diligentissimē custodiebat: quae postea peruenierunt ad manus Episcopi
Taraconensis Dydaci Iepesij, qui sanctae huius vi-
tam edidit: & in eis eam legit, alijs legendam pro-
posuit. Idem confirmat, quod eadem Sancta dixit
cuidam praecipuae Dominae, quae postea alijs retu-
lit: quod de nullo Orationis puncto, aut modo
loqueretur ipsa cum P. Balthassare, in quo ipse
non praecederet: quod mirum fuit dictu, cum ipsi
Sanctae plurimum Deus in hoc genere communi-
cauerit: huiusmodi autem donum ordinariē non
datur nisi ei; qui alias multum profecerit. Sed
breui videbimus, fuisse valde verisimile,
quod haec sancta Mater de

eo dixit.

* *

D. Anna
Enriquez.

CAP.